

Til lovforslag nr. L 237. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 23. maj 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Kommunal arbejdsformidling)

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde.

Arbejdsministeren har over for udvalget oplyst følgende:

Det forudsættes, at rammeaftalen inden indgåelsen sendes til høring i Landsarbejdsnævnet, således som det er sædvanligt forud for Arbejdsministeriets regeludstedelser.

I bemærkningerne til lovforslaget forudsættes det, at der regionalt/lokalt indgås samarbejdsaftaler mellem kommunerne og AF på grundlag af principper, der fastlægges i en rammeaftale mellem de kommunale organisationer og de centrale arbejdsmarkedsmyndigheder. Efter lovforslagets tekst fastsætter arbejdsministeren de nærmere bestemmelser om kommunernes formidlingsvirksomhed efter forhandling med socialministeren og de kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter.

Da det må påregnes, at fastsættelsen af de materielle bestemmelser om kommunernes formidlingsvirksomhed i overvejende grad vil ske i form af den bebudede rammeaftale, følger det af lovforslaget, at arbejdsministeren skal optage forhandling om rammeaftalens nærmere udformning med de i lovforslaget nævnte forhandlingsparter.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialde-

mokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Socialdemokratiet mener principielt ikke, at lovforslaget bidrager til en mere sammenhængende og aktiv arbejdsmarkedspolitisk indsats og er af den opfattelse, at der snarere er risiko for, at det vil begrænse gennemskueligheden på arbejdsmarkedet og gøre arbejdsmarkedspolitikken med indførelsen af flere aktører mere bureaukratisk.

Sigtet med lovforslaget er alene at give kommuner adgang til at anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører udsatte grupper af ledige.

Socialdemokratiet mener ikke, at man løser arbejdsmarkedspolitiske problemer ved at flytte arbejdsformidlingen fra en offentlig institution til en anden, uden at indsatsens omfang og kvalitet øges.

Arbejdsløsheden har i de seneste år været stigende, og opgavemængden for arbejdsformidlingen er generelt blevet større. Kun i 1989 fik arbejdsformidlingen tilført lidt flere ressourcer til løsning af de forøgede opgaver med arbejds- og uddannelsesstilbudsordningen.

I 1990 er der igen sket en kraftig nedskæring, som planlægges videreført, så man igen i 1991 når ned på et personaleniveau, der er 15 pct. mindre end i 1988.

Socialdemokratiet havde derfor hellere set, at det nuværende arbejdsformidlingssystem i tæt samarbejde med kommunerne var blevet styrket. Desværre har det ikke været muligt at finde politisk flertal for dette.